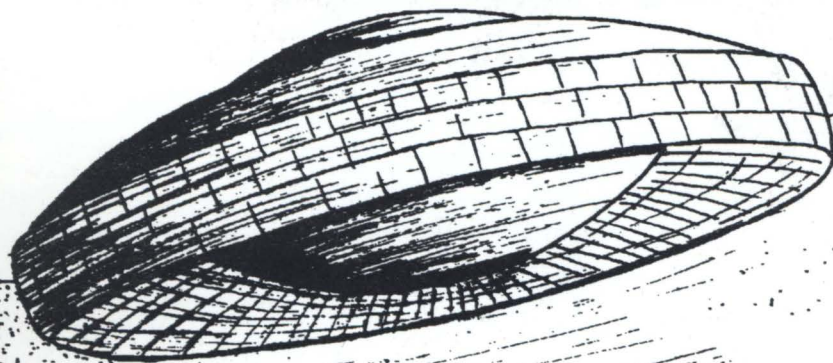

INFORMATION

I DETTA
NUMMER

- Flygande "speldosa" störde älgjakt
- Flatbottnad skiva och bumerang
- Cylinder sid. 3
- Dan Pelleys närkontakt sid. 4
- KGB och närkontakter av tredje
- graden sid. 6
- Brasilianare besökte främmande
- värld sid. 7
- Ombordtagning i Mongoliet
- UFO över Masfjorden
- UFO-landning i Argentina sid. 8
- Landet Runt sid. 9
- Fakta om planeten Saturnus
- Exotisk UFO-modell över Gistad sid.10
- Besök från rymden? sid.11

NR. 3/1991

Årgång 22

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 januari - 31 december.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-171790

Övriga medarbetare:
Håkan Gustavsson, Fredrik Häger

I redaktionen:
Sören Andersson, Tommy Gustavsson, Kjell Thörnlund

Möteslokal:
Danmarksgatan 4 B kv. Tel. 013-126901

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR". Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt, eller hur! Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

UFO EN HANDLEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättning, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförsämrat billigt. Endast 30 kr. Märk talongen "HANDLINGSPROGRAM". Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Ledare

Välkommen till nr 3/91 och hoppas att semester och annan ledig tid varit skön för er.

Ni kanske har sett på TV under semestern? I så fall kan ni ha sett Nattkafé med Sivert Öholm. Där har under sommaren förekommit en del UFO-snack. Människor med olika uppfattningar i UFO-frågan har besökt Göteborg och Nattkafé. Ni som sett det hela har säkert redan förstått att inget av vad som har sagts har varit något nytt eller har på något sätt hjälpt UFO-saken framåt. Vi på UFO-Information fick förfrågan från Sivert Öholm för över ett år sedan att vara med i Nattkafé, men vi har tackat nej fler än en gång till detta. Anledningen är enkel. Program av

typen Nattkafé är och förblir inget annat än Nöjesprogram och där hör inte UFO-debatten hemma. Jag kan förstå att det är roligt och spännande att vara med i TV. Men man måste tänka lite först. Vad kan gagna UFO-saken, är detta rätt media, när jag rätt med mitt budskap osv. Man kan också ha egoistiska intressen av att ställa upp i ett media som når och slår så hårt som Nattkafé. Men så får man ju inte säga, så på det viset är det nog inte.

Jag har bara sett ett enda TV-program som har varit av bra klass när det gäller UFO-frågan. Det sändes på Discovery för några månader sedan och även om det inte var helt igenom trovärdigt så var ändå uppläggningsen och utförandet mycket bra. Jag hoppas att ni kan se detta program vid något tillfälle. Vi har en kopia för privat visning.

Bästa hälsningar Kjell red.

Flygande "speldosa" störde älgjakt

Den här tilldragelsen utspelade sig under älgjakten i höstas, närmare bestämt oktober 1990.

Ett jaktlag befann sig i närheten av Svinesjön på Kroppefjäll. En person i laget var Per-Ola Persson och han berättar följande:

-Jag tror fortfarande fullt och fast på både evolutionsteorin och den dialektiska materialismen, i alla dess faser och övergångar. Likväl fick den världsbilden åtminstone en liten törn den här arla morgonen.

Våra jakthundar visade upp en oro som de aldrig någonsin tidigare gjort, som om de kände på sig att något skulle ske inom den närmaste tiden.

Drevet var på sitt håll och jag satt på tur, väntande och väntande...

Det var inte riktigt ljus och dimman gjorde sitt till att förstärka stämningen.

Medlemmarna i min familj har alltid ansetts vara stabila människor, dels som skogsfolk och delvis på grund av vår politiska övertygelse. I denna världsbild finns det inte plats för några som helst passager genom någon fjärde dimension.

Jag satt alltså på pass och väntade på min älg. Någon gång måste den ju komma fram.

Det prasslade till ordentligt inne i skogen. Var det en älg eller någon ur drevet? Jag tog upp min walkie-talkie och försökte få ett anrop, men det enda som kom in var en massa störningar och det var ju märkligt. Vi hade ju kollat radioapparaturen innan vi gick ut i skogen.

Att använda mig av kikaren var ju ingen idé. Dimman låg ju ännu kvar.

Var det någon ur drevet bör jag ju ha sett några orangemarkeringar. Ja, jag kände plötsligt på mig att det inte var någon älg utan personer. Men vilka då? Det här är ju jaktmarker. Det vore vansinnigt att springa orientering nu. Dessutom utan någon form av reflexer.

Plötsligt kände jag mig mycket ensam, nästan isolerad. Och...rädd. Jag hade blivit varse att det var helt tyst omkring mig.

Vågade jag förflytta mig från mitt pass? Jag var ju faktiskt hemskt nyfiken på vilka de kunde vara och de tycktes röra sig ned mot sjön. Det kunde röra sig om någon kilometer, om ens det.

Tystnaden skrämde mig, tills jag hörde några av drevets hundar. De ylade, nästan klagande, nästan av instämmande. Det lät än mer otrevligt.

Nu frös jag längs hela ryggraden. Det berodde inte enbart på höstvädret.

Då hördes ljudet.

Ljud, ja, men främmande och obehagligt...dovt. Det påminde...så här i efterhand...om en stark motor. Den gick ömsom ned och ömsom upp i varv. Men det fanns ingen känd terränglastbil i området.

Det stämde inte.

Och hundarna höll på med sin klagsång.

Jag försökte använda walkie-talkien igen. Störningar, men också underliga, främmande toner. Klara och höga, som från en synthesizers klang. Det lät som om de gick upp i varv, i takt med motorsurret.

Något fick mig att höja huvudet och rikta blicken mot en punkt ovanför trädkropparna i den riktning figurerna försvunnit. Då reste sig mina nackhår på ända.

Upp genom skogen och dimman lyfte en spelande och mångfärgad, roterande speldosa mot skyn. Den steg långsamt som en helikopter i takt med de färgade ljusen. Den utsände samma klara, höga toner som kom från radion.

De blev klarare och högre.

Dosan roterade snabbare och snabbare.

Plötsligt sköt den full fart, rakt uppåt.

En ljudsmäll och ett ljusfenomen.

Sedan var det hela över. Speldosan var putsväck. Som jag sade i början, undrade jag om den tog språnget in i den fjärde dimensionen.

Jag stod bara och blängde upp mot en blå gryningshimmel när några av jaktlagets killar kom springande fram till mig.

-Säg...du...det...där...vansinniga, spelande gyroskopet...också?

Det undrade en av mina upprörda vänner. Mina egna ben skakade vid det här laget och jag kämpade mot min egen chock som var på väg.

Herre Gud, så det surrade i mitt huvud.

Paradoxen flög rakt in i den fjärde dimensionen, sade en del inom mig. Den andra, den logiska, kämpade åt ett annat håll. "Vad skulle Engels, Marx och Lenin ha trott om de hade sett vad jag hade sett?"

Skulle de ens erkänna farkoster från andra dimensioner? Kanske Engels. Jag letade frenetiskt genom mitt huvud efter en logisk bild. Kanske det var det sökandet genom mina minnen och min världsbild som lyckades återfinna mitt sunda förnuft.

Jag blev åter lugn och höjde blicken upp mot sky.

Jag log brett.

-Ja, jag tror det, och tillade:

-Kanske det här var den största motsägelsen som bekräftade den dialektiska materialismen, i praktiken.

Varpå vi började skratta, alla mer eller mindre lättade. Vi behövde verkligen lätta på känslorna och mådde betydligt bättre efteråt.

-Varför jag berättar det här för dig, Anders, är för att du själv är intresserad av

sådant här.

Per-Ola hade avslutat sin berättelse.

-Jag får alltså publicera den? frågade jag.

-Som den ärlige "R:are" jag är...var så god! Ty vartenda ord är sant, från början till slut. Annars skulle Fredde (Friedrich Engels), Kalle (Karl Marx) och Lenne (Vladimir Uljanov / Lenin) i sin himmel bara bli förbannade på mig!!

Anders G. Magnusson

Flatbottnad skiva och bumerang

24 oktober 1990.

KI 1445.

Louisville, Kentucky, USA.

En kvinna höll på med en faxmaskin i en kontorslokal på 12:e våningen. När hon kastade en blick ut genom fönstret fick hon syn på en stillastående, silveraktig, flatbottnad skiva nedanför hennes väningsplan mot en bakgrund av träd. Den var ca 6 m i diameter och den enda detalj som sågs i början var en uppåtvänd kant.

Efter en stund började föremålet sakta röra sig uppåt och bort i en båge och fortsatte sedan fram och tillbaka i halvcirkelformade banor, varvid den alternerande visade sin svarta undersida medan den hela tiden avlägsnade sig. Vittnet fick sedan sällskap av en annan kvinna, sedan av en man som ensam såg ytterligare ett föremål. Detta var bumerangformat och sällade sig till det första i fjärran. När de befann sig kanske 3-3,5 km bort försvann föremålen plötsligt ur sikte. Observationstiden uppskattades till ca 10 minuter.

Cylinder

13 juli 1990.

KI 1900.

Nära Manchester, New Hampshire, USA.

Från sitt sovrum såg en tonårig flicka ett skarpt ljus lyfta från och sväva ovanför en våtmark på andra sidan vägen och några hundra fot bort. Efter en stund upptäckte hon att detta var frontljuset på en spetsig cylinder när den roterade och visade sin längd. En serie fyrkantiga ljus eller fönster var placerade på lika avstånd från varandra över mittsektionens mörka, metallgråa yta. I ena änden fanns en horisontell kabel i vars ände det fanns en röd lampa. Föremålet fortsatte att röra sig i sidled tills det försvann ur sikte bakom en trädrad.

Observationstiden var kortare än en minut.

KÄLLA: MUFON UFO Journal
Number 274. February 1991

Daniel Pelleys närkontakt

av Walter N. Webb

Jag mottog ett brev den 13 januari 1989 från en man i Arley, Alabama som påstod att han fått fysiska och känslomässiga men av en barndomsupplevelse med ett UFO i Whiting, New Jersey.

Daniel L. Pelley ställde frågan: "Känner du till någon, förutom mig själv, som vill ge igen med dessa varelser? Det har gått 31 (30) år sedan min upplevelse men under åren har min tro och tillförlit saktat eroderat till hat... jag vill göra upp med dem... min upplevelse har kostat mig dyrt i termer av hälsa och känslor. Men på något sätt vill jag ge igen."

De enda detaljer Mr. Pelley nämnde var en tidslucka på sex timmar och en symbol som han mindes av sin upplevelse. Men han skulle lämna fler upplysningar om jag var intresserad.

(Senare fick jag veta att han fått tag i mitt namn genom sin svärmors "vetenskapliga tidskrift". Det var en artikel om UFO-kidnappingsfall. Detta kan ha varit artikeln i januari/februari-numret 1989 under rubriken: *Body, Mind & Spirit - "New Evidence for UFO's."*)

Mr. Pelleys första brev ledde till en brevväxling om hans upplevelse under några efterkommande månader i vilken vittnet fyllde i MUFON:s rapportformulär och vänligen lämnade svar på alla mina frågor. Det som följer är en preliminär rapport om hans närkontakt år 1959, innehållande hans ordagranna kommentarer så gott detta är möjligt.

Daniel Pelley är 37 år gammal, gift och icke arbetsför på grund av tre krossade diskar i nedre ryggraden, resultatet av ett fall på arbetsplatsen (han var tryckare) samt en tidigare skada som han ådragit sig vid en trafikolycka. Han blev sjukpensionerad år 1986. För närvarande är både han och hans fru utan arbete.

Jag lämnade honom namnet på MUFON-ordföranden i staten Alabama, Scott A. Caldwell i Huntsville. Dan önskade fortsätta med utforskningen av sin upplevelse genom en lokal forskare.

NÄRKONTAKTEN

UFO-episodens tidsram fastställdes med hjälp av Daniels mor. Hon sade att året var 1959 (inte 1958) och iakttagelsen gjordes omkring mitten av juni, alltså under sommarlovet. Han var åtta år gammal och bodde i det lantliga Whiting-området i centrala New Jersey nära det vidsträckta militärkomplex som omfattar McGuires flygväpnenbas, Fort Dix och Flottans flygstation i Lakehurst. Hans far var faktiskt "Chief Master Sergeant och vapen-expert på mark-till-luft och luft-till-markvapen" på McGuire.

I Mr. Pelleys första redogörelse nedan har här och var kommentarer placerats inom parentes. Dessa representerar

antingen mina egna anmärkningar eller ytterligare förtydliganden av vittnet som jag omskrivit eller citerat direkt.

Dan beskrev vad som hände denna soliga, varma dag i juni 1959: "Min familj och jag hade nyligen flyttat från basen (McGuire AFB) till en tomt ute på landet. Jag hade blivit van vid att se flygplan och luftskepp från Flottans Flygstation och sett många flyga över området. En dag packade min mor en matsäck åt mig då jag gjorde mig redo för min vanliga promenad in i skogen. Klockan var omkring 11.30 då jag lämnade huset och gav mig iväg djupt in i tallskogen.

"Omkring middagstid kom jag ut bland de täta granarna och in i en ut-huggning som var en perfekt cirkel. (Han uppskattade sträckan från huset till att vara ca 400 meter. Ut-huggningen verkade vara ca 18 m i diameter och gräsbevuxen med mycket små plantor. Vad han kunde minnas var det inget ovanligt med gräset och marken såg inte ut att ha råkat ut för något speciellt. Den omgivande skogen "var mycket tät runt cirkeln och den genomsnittliga höjden på träden bedömer jag till att ha varit 35 till 40 fot.") Jag gick fram till mitten och satte mig ned. Solen kändes varm och jag beslutade mig för att äta min lunch där.

Medan jag åt lade jag märke till att träden runt cirkeln blivit skrapade och barken skalats av helt eller blivit hängande. Grenar hade också brutits. Några träd lutade utåt som om de knuffats bakåt. (De böjda träden var utspridda runt gläntans omkrets. De var mindre än träden i skogen, "sex tum i diameter och kanske 20 fot höga." Alla skador på träden fanns på den sida som vette mot gläntan, och barken var avskalad ca 10-15 fot från marken.)

"Min första tanke var att det fanns en björn i närheten som hade gjort detta. Jag blev ängslig och skyndade för att avsluta min lunch. Sedan, när jag ställde mig upp föll en stor skugga över mig. Hela gläntan mörknade och mörkret sträckte sig en bit ut i den omgivande skogen. Jag lade märke till att utanför skuggan var det fortfarande soligt och ljust.

Jag tittade uppåt och såg ett gråaktigt, cirkelrunt föremål kanske 300 fot ovanför mig. Min första tanke var att ett av flottans luftskepp befann sig över mig, men jag hörde inget motorljud förutom ett brummande ljud, påminnande om en mycket högtonig elmotor, men inget starkt ljud.

"Min första tanke om föremålet efter detta var ett soptunnelock. Jag var road men en aning skräm. Min instinkt sade spring, men mina ben lydde inte. (När han utfrågades om denna oförmåga att röra sig, svarade Dan: Jag är inte säker på

de exakta anledningarna, men jag lutar åt att det var på grund av rädsla.") Jag kände mig paralyserad och tittade på föremålet medan det kom ned till en höjd av ca 100 fot ovanför mig. Jag kunde se de finare detaljerna på farkosten (endast undersidan) och upplevde sedan en känsla av att vara full av elektricitet. Jag kunde till och med se gnistorna i mina ögon och sedan ingenting.

(Vittnets skiss avbildar undersidan på en metallisk skiva med en mörkgrå "ventil- eller flänsförsedd" yttre ring ca 90-100 cm bred. Denna ring var späckad med upphöjda och nedsänkta delar ungefär sex tum breda, sammanbundna som hög-låg-hög-låg etc." Innanför ringen fanns ett större insänkt, mörkare område och i mitten en mindre cirkel delad av en dubbelvåg eller S-formad linje. Dan tror att detta var "en dörr eller öppning." Han minns ingen rotation eller inre rörelse som kan tillskrivas föremålet. UFOet verkade vara större än ett hus och av ungefär samma diameter som gläntan - 18 meter. Dan tror rent av att gläntan orsakats av UFOet. "Då de båda är lika stora," förklarar han, "lutar jag åt att tro så och eftersom inga träd, inte ens några små fanns innanför cirkeln måste något ha hindrat dem från att växa där. Det är som om de använt sig av samma plats upprepade gånger, under en längre tidsperiod.")

"Det nästa jag blev medveten om var att jag var tillbaka vid skogsranden i närheten av mitt hem och jag hörde min mor ropa på mig. Det var omkring kl 18.00 och jag hade missat kvällsmålet. Hon var arg och orolig att jag hade gått vilse. Jag försökte berätta för henne och pappa om det runda luftskeppet i skogen men de bara skrattade bort det."

(Fastän han menar att han i medvetet tillstånd observerade UFOet i ca en minut, förekommer det en antydning om en påföljande tidslucka på omkring sex timmar! Hans enda minne från denna tidsluckeintervall är en rätvinklig symbol (på vad han tror var en dörr) som jag jämförde med ett ark med symboler som rapporterats av andra kidnappingsoffer. Några av dessa liknade denna men var inte tillräckligt nära. Dessa symboler hålls hemliga av ett begränsat antal forskare som specialiserat sig på kidnappingsfall ifall kopior skulle dyka upp i andra episoder.)

SENARE HÄNDELSER

Vittnet rapporterade ett antal långvariga, fysiologiska efterverkningar och andra händelser som han tror har samband med hans UFO-upplevelse. De typer av symptom/fenomen som uppträffas av Dan Pelley beskrivs ofta av personer som haft UFO-upplevelser (av alla slag), i synnerhet fjärdegradare.

Pelley räknade upp dessa *postencounter*-händelser i kronologisk ordning:

"En månad senare såg jag ett spöke eller något som jag trodde vara ett spöke i mitt rum. Jag glömde aldrig det ansiktet. Det tittade på mig, mycket nära och gran-skade mig. Det hade stora ögon och blek hy men det såg inte främmande ut eller som något som man ser på TV. Det såg mer mänskligt ut än ett monster. Jag blev ändå galen av skräck och gick upp och sprang rakt in i en vägg. Jag berättade för mina föräldrar att en man var i mitt rum och att han skulle kidnappa mig. Naturligtvis var det bara en mardröm, eller det menade dom.

(Det är svårt att säga om 8-åringen upplevde ett drömminne av en undertryckt UFO-kidnappning, en riktig spöksyn, eller en hypnagogisk eller hypnopompisk hallucination. Allt detta har rapporterats vid olika tidpunkter i efterdyningarna av UFO-kontakter - fenomen som kanske utlösts av de begravda eller undertryckta minnena, med tillhörande stress, som omger inledningsepisoden.)

"Tre månader efter händelsen drabbades jag av mycket svår psoriasis. Den har fortfarande i dag kvar sitt grepp.

"Ett år senare började min syn att försämrans. Ingen i min familj har eller har haft synproblem. Inga glasögon eller psoriasis. En optometrist sade att mina ögon blivit brända av ett starkt ljus, som om jag tittat på en solförmörkelse.

(Vittnet förklarar vidare: "Min syn är 140 på vänstra och 160 på högra. Jag bär glasögon men tillståndet har inte försämrats sedan 1960. Jag fick veta av en läkare på basen att mina ögon blivit brända och att ärrvävnad gjort att mina ögon blivit elliptiska i stället för runda. Jag har inga solida bevis för att mina syn- och hudproblem kan hänföras till UFOt, men eftersom bägge dessa problem uppstod en ganska kort tid efter min kontakt, så lutar jag åt att tro det.")

Dan fortsatte: "I mina tonår blev jag medveten om ESP-förmågor och ville lära mig allt om vetenskap och historia. Jag kände mig som en dator, som lagrade kunskap till något senare datum.

"Jag brukade ofta gå ut på natten och titta på stjärnorna och undra när de skulle komma och hämta mig och ta mig hem. Jag kände mig som en främling...1969, i 18-årsåldern, blev jag övertygad om att jag råkat ut för en kidnappning.

"Medan åren förflöt fortsatte jag mina studier i astronomi, fysik, biologi, ESP etc., men mina känslor för dem (UFO-varelserna) minskade mer och mer. Jag förlorade intresset av dem och till slut förvandlades detta till förakt. De kom aldrig tillbaka och jag blev lämnad här. Jag känner emellertid fortfarande på mig att de endera dagen kommer för att hämta mig, och nu vill jag straffa dem för allt de låtit mig genomlida.

"Jag vill emellertid tillägga att kontakten möjligen befrämjade min ESP

och min förståelse av vetenskaperna och tror jag uppbyggnaden av universum. Ganska häftigt skryt från en nolla, men jag har många namn och data att backa upp vad jag säger. Detta är emellertid en liten tröst för allt fysiskt lidande och det känslomässiga trauma jag gått igenom. Så i grunden kan man säga att jag hatar deras fräckhet!"

UFO-kidnappade personer rapporterar ofta senare iakttagelser eller ombordtagningar. Dan uppgav att han sett "fyra andra okända." Han summerade dem kort enligt följande:

- Maj 1971, Highway 17/92, flera km söder om De Land, Florida. Omkring kl 07.30, ett runt klot, metalliskt, som reflekterade solljuset, svävade över vägen. Det var ungefär 25 m brett och sågs på ett avstånd av ca 400 m. Det stod stilla i flera sekunder varefter det sköt iväg med otrolig hastighet och försvann.

- Februari 1973, Northglenn, Colorado. Kl 23.00, från öster mot väster sick-sackade ett ljusklot av en ljusstark stjärnas storlek med mycket hög hastighet. Alldeles för snabbt för ett flygplan och för skarpa vinklar. Hans syster såg det också.

- Augusti 1977. Som ovan men platsen var Brighton, Colorado och föremålet rörde sig från väster mot öster. Klockan var 21.00. Systemen och hans förra fru observerade det också.

- Juni 1978. Brighton, Colorado. Kl 16.00. Cigarrformat, mycket stort, på hög höjd, fängade min uppmärksamhet genom att min dotter pratade om ett flygplan på himlen som inte hade några vingar. Rörde sig från söder mot norr mycket långsamt.

UTVÄRDERING

Tills nu, säger Dan Pelley att endast hans fru och föräldrar fått höra om hans upplevelse år 1959. Han har aldrig återvänt till platsen och tvivlar på att han skulle hitta dit igen.

Det är omöjligt att utvärdera rapporten om händelsen 1959 helt och fullt på grund av flera anledningar - den 30 år långa tid som gått sedan kontakten, min oförmåga att besöka både den aktuella platsen i New Jersey och vittnet i Alabama samt avsaknaden av stöd vittnen. Därför har varken bakgrundskaraktärskontroller eller psykologiska tester utförts.

Mr. Pelley har ännu inte låtit sig underkastas hypnosregression i syfte att utforska hans sex timmar långa tidslucka. "Jag måste erkänna," säger han, "att tanken på att hypnotiskt regresseras tillbaka till den upplevelsen är skrämmande. Kanske kommer jag någon dag att finna kura-ge nog för detta."

Förutom att möjligen avslöja detaljer i ett kidnappningsscenario, kan hypnos visa sig välgörande genom att upplösa en del av den ångest och stress som otvivelaktigt har ett samband med upplevelsen. Det är möjligt att åtminstone några av vittnets hälsoproblem kan ha underliggan-

de psykosomatiska orsaker som kan hänföras till den 30 år gamla händelsen.

Dan Pelley uppvisar några klassiska *postabduction*-biefekter - en tidslucka, drömminne / spöksyn / sovrumshallucination, fysiologiska och psykosomatiska sjukdomar, medialitet, utökad inlärningsförmåga samt ytterligare UFO-iakttagelser.

Denna typ av UFO-kontakt, med ett barnvittne och en UFO-landning på en isolerad plats i skogen åtföljd av en minnes/tidslucka påminner mycket om andra fall som jag känner till. Sådana rapporter är inte alls ovanliga.

Jag gick igenom mitt arkiv för att leta reda på andra UFO-iakttagelser i New Jersey sommaren 1959. Fastän inga andra rapporter kunde hittas, så pågick en UFO-våg i områden som spände över Stilla Havet till Amerika. Australien, Nya Zeeland, Nya Guinea, Sydamerika och Förenta Staterna. I alla områdena rapporterades flera närkontakter som innefattade närlandningar, landningar och fysiska spår.

Två exempel på efterlämnade spår från Förenta Staterna:

I juli 1959 väcktes ett gift par i Jane Lew, West Virginia av skällande hundar och hörde ett högtontigt ljud som ökade i styrka tills det verkade befinna sig rakt ovanför deras hus. Bägge individerna blev paralyserade. Mannen lyckades krypa fram till fönstret och såg ett ljussken därute. När en lastbil närmade sig minskade ljudet snabbt i styrka och tonade bort. Morgonen därpå upptäckte han ett 25 fot brett, ovalt område där gräset hade vissnat.

Den 7 september kl 02.30 1959 såg en lantbrevbärare i Wallingford, Kentucky ett 9-12 meter långt, blågrålysande ovalt föremål sväva ovanför några träd bakom hans hus. Nästan omedelbart lyfte föremålet med en eldsflamma till en höjd av ca 150 meter varpå det sköt iväg horisontellt mot öster. En svart rökring efterlämnades i luften ovanför träden. Sex dagar senare upptäckte vittnet och några grannar en ring med svett gräs ca 3,5 till 4 m i diameter på ett fält över vilket UFOt hade svävat.

Som avslutning är allt som kan sägas att Pelleys kontakt är en parallell till många av de element som rapporterats i andra NK4-fall. Med hänsyn till den begränsade utredningen, vilken inte innefattade någon ansikte-mot-ansikte-intervju eller något besök på platsen, samt andra faktorer (inga stöd vittnen, vittnets ålder vid tiden för iakttagelsen, de tretio åren som gått), menar jag att episoden borde klassas som en *tentative unknown*. Jag ger den också en Paranet/Hynek Strangeness/Probability Rating på SS/P3 (Ytterst märklig, antydning om intelligent styrning/något trovärdig eller svävande.)

KÄLLA: MUFON UFO Journal
Number 254, June 1989

Översättning: Sören

KGB och närkontakter av tredje graden

av V. Musinskij & Jurij A. Smirnov

NÄRKONTAKTEN

Hela denna affär hade en mycket prosaisk inledning. Natten den 15/16 juni 1984 var en medlem av vår grupp, A. Pjatkina, på väg hem från ett tea-party. (I syfte att utesluta varje misstanke låt oss understryka att kopparna just hade innehållit te och inget starkare än det!)

49 minuter och 36 sekunder efter midnatt, strax innan han anlände till byn Sjtjedrino, observerade Pjatkina ett märkligt sken genom buskarna. Och samtidigt tittade han på sitt digitalur. Han beslutade sig för att ta en närmare titt. Han såg då ett föremål som stod på marken i en liten glänta. Ett föremål som fick honom att tänka på den *kupolliknande formen* hos en fallskärm. Senare skulle han beskriva det som en "disig skål". Föremålet lyste med ett klart, fast, "mjölkaktigt" sken. Han bedömde dess höjd till att vara ca 6 meter och dess diameter till omkring 20 meter.

Då han inte trodde sina ögon kastade han en tändsticksask på tingesten. Tingesten försvann omedelbart som om den aldrig existerat. Men innan den lysande sfären försvann hade tändsticksasken flugit in i den och Pjatkina upplevde en kraftig vibration genom hela sin kropp.

(Vi kanske borde nämna att när han passerade över exakt samma plats nästa dag upplevde han också en svag vibration. För att hålla oss till fakta så är vittnet i dag själv inte säker på något av detta. Vore det inte för bandinspelningarna och dokumentationen om fallet så skulle han inte ha trott att allt detta hade hänt honom.)

Efter vibrationen bredde en bild ut sig framför vittnets ögon, liknande ett torg med en cirkel runtom. Han befann sig, eller så upplevde han det, i en främmande stad. Det var dagtid där. Det var något med husen som fick honom att tänka på våra moderna "lädliknande" bostadskvarter. Och det fanns folk som promenerade omkring på gatorna.

"ANDRA DIMENSIONER"

Pjatkina sade att han kände att det var något ovanligt med själva känslan av att befinna sig där. "Där" - som han uttrycker sig, "var rymden på något sätt inte riktigt samma tredimensionella rymd som vi är vana vid! Rymden där ägde många fler dimensioner!" Vår kollega är inte i stånd att uttrycka sig klarare än så.

"KONVERSATIONEN"

Sedan, inuti sitt huvud började han höra någons röst som erbjöd honom att ställa frågor. Här har vi åter osäkerheter i fråga om hur dessa tankar kom till honom, eftersom de inte kom i form av ord och meningar. Frågorna och svaren var direkt knutna till aktuella ämnen - de brinnande livsfrågorna i vår civilisa-

tion: krig och fred; religion; och problemen med officiell kontakt mellan "Dem" och representanter från Jordens byråkratiska samhälle; utvecklingens gång hos mänskligheten i stort, etc., etc. (Det är ett anmärkningsvärt faktum att vår press under stagneringsperioden i SSSR, åren innan Gorbatsjov och "perestrojka", alltid gav ett stort svajrum åt några av dessa frågor!)

Hela redogörelsen, tillsammans med anteckningarna om våra undersökningar av detta fall, fyller mer än hundra maskinskrivna ark. Sålunda kan vi här endast lämna fragment av "konversationen" och av Pjatkinas beskrivning av den.

När det gäller frågan om *vem* som talade med Pjatkina så är detta fortfarande oklart - likaså antalet individer som deltog i samtalet. Till att börja med så var det "Vi", men sedan blev det "Jag".

Pjatkina såg staden, torget med diagonaler och cirkeln, samt lövverket hos de närmaste träden. Hans hjärta slog snabbt. I början upplevde han skräck, men denna satt inte i så länge.

Utan att avslöja några namn, sade hans interlokutör eller interlokutörer att vi hade gjort ett misstag när vi, genom att förkasta religionen, alltför snabbt gått över skiljelinjen från Grekland till Rom. Detta betydde att det till att börja med funnits en *filosofiskt sinnad civilisation*, och sedan, efter denna, en *fullständig teokrati*. Pjatkina började till och med försöka bestrida detta, då han lydde sitt samvetes diktat, men återigen sade de att förkastandet av religionen varit ett grovt misstag.

På hans fråga: "Varför griper ni inte in och förhindrar en kärnvapenkatastrof här?", mottog han detta svar:-

"Vi försöker gripa in. Och vi griper in."

Men enligt deras syn måste mänskligheten själv koppla ur den slutliga knappen. För mycket hjälp från dem skulle vara en "förödmjukelse" för människan. Därför, menade de, tar de inte öppen kontakt med officiella organ här. Och den hjälp de ger oss får inte vara för stor, eftersom det är omöjligt att ändra utvecklingskursen hos en civilisation.

Pjatkina började nu bli trött och han bad dem släppa honom. De gjorde detta och sade åt honom att han kunde berätta om hela affären (men endast en gång!) - samt att han senare skulle förstå varför de hade uppenbarat sig för honom. Kontakten upphörde kl 01.15.

Det behöver väl inte tilläggas att det första vårt vittne och kollega gjorde var att söka upp en läkare för att övertyga sig själv om att allt var okej i huvudet. Läkarens utlåtande var lugnande: *han var vid sina sinnens fulla bruk*. Dessutom förbättrades hans syn rejält under en kort stund.

Men å andra sidan visade hans blodprover att han hade för höga blyhalter i blodet. Men Pjatkina är fortfarande i livet och vid god hälsa i dag, och vid sunda vätskor, förutom några egenheter i personligheten.

SÅGS AV LANDSVÄGSPOLISER

Men detta var inte slutet på historien. Samma natt var två polistjänstemän och patrullerade ca 200 meter från platsen för landningen. De såg ett rött sken närma sig vägen som leder till Moskva. Strax innan det landade började skenet mattas och bli blekare, precis som het metall när den svalnar. Sedan, till slut, just som det gick ner bland de höga buskarna, såg de konturerna hos ett märkligt föremål som liknade ett "flygande tefat". Förbryllade satte de två poliserna (som till denna dag vägrat uppge sina namn) hög fart mot landningsplatsen. Men de kunde inte komma nära den eftersom deras motorcykel råkade ut för motorstopp.

När de två poliserna hade lämnat in sin rapport, kom deras överordnade och lät dem förödmjukas genom att låta dem genomgå en alkoholtest. Men till ingen nytta. Efter detta tvingades de till slut skriva en färsk rapport i vilken de uppgav att de observerat en ovanlig typ av kullblix! Och det var det!

KLOCKAD TILL 6.000 KM/TIM

Men så dök ett annat vittne upp! En månad senare uppgav t.ex. S. Vasovets, vetenskapsman vid Fakulteten för Allmän och Experimentell Fysik, att han sparat samma UFO på radar från Zagorsk till Jaroslavl' (ca 200 km.) *Han sade att UFO:t tillryggalade denna sträcka på mindre än tre minuter, med en hastighet av 6.000 kilometer i timmen. På radarskärmen var dess bana en bruten linje. Och tingesten ändrade höjd och färdriktning nästan ögonblickligen!** Den rörde sig i riktning mot oljeraffinaderiet i Jaroslavl' (antagligen för att sätta dessa händelser i rullning och hamna i den sovjetiska UFOlogins gyllene annaler!)

DE "ANSIKTSLÖSA MÄNNEN" DYKER UPP

Och nu måste vi gå in på vissa andra saker som är mycket jordnära och världsliga minsann, men som kanske kan vara till hjälp för de västerländska UFOlogerna när det gäller att inse under vilka omständigheter vi hittills varit tvungna att arbeta här i SSSR.

Den 18 juni 1984 anlände en bil till polisstationen med en major från Luftförsvarskommandot och några civilklädda män. De civilklädda männen gick fram till de två poliserna och utfrågade dem om det "flygande tefat" som de skulle ha sett. Efter en kort konversation hade de civilklädda männen skrämt de två poliserna

till tystnad.

Men rykten hade börjat spridas genom Jaroslavl'. Några UFO-entusiaster från de lokala TV-studiona lyckades filma platsen för UFO-landningen, och de fysiska spåren. Denna film förstördes genom exponering av KGB-personalen.

BESÖK AV KGB

Också vi fick oombedda besök. Den 3 juli gjorde en viss D. V. Teplov från KGB (nu pensionerad) en påhalsning hos Jurij A. Smirnov, den ena av författarna till denna artikel. Teplov kom från KGB:s provinskontor i Jaroslavl'. Han började med att visa ett intresse för de telefonsamtal vi haft med Moskva angående Sjtjedrino-fallet. Och han var också intresserad av de människor som kommit därifrån för att besöka landningsplatsen. (Så tydligen hade man avlyssnat våra telefonsamtal!) Kapten Teplov fortsatte sedan med att försöka övertyga Jurij Smirnov om att det *inte* alls förekommit någon UFO-landning i Sjtjedrino, och att Pjatkina blivit berusad av inandningen av raketbränsleångor!

(I förbigående kan vi också nämna att ett läckage av ett liknande raketbränsle uppstod år 1988 då en järnvägsvagn spårade ur. Men ingen blev förgiftad av detta.)

KGB:s logik var absolut lika obegriplig som de utomjordiska varelsernas. Om KGB var inriktat på att skydda en "hemlighet", måste CIA för länge sedan ha fattat att raketbränsle inte framställs i en stövelmakares butik utan i ett oljeraffinaderi som är omöjligt att dölja för spionsatelliterna! Kanske KGB-männen var rädda för ytterligare ett UFO-besök?

Den logik som tillämpas av dagens byråkrati är lika omöjlig att begripa. Vi hade till exempel fått för oss att vi skulle publicera en månatlig UFO-tidskrift, men Kommunistpartiets Regionstyrelse motsatte sig detta. Och chefen på Regionskontoret för Försvaret av Statshemligheter, V. Tichonov, gav oss order att avlägsna ordet "international" från vårt häfte tillika med våra namn och adresser. (Det vore intressant att få veta vad för slags "statshemlighet" han hade hittat i allt detta! Det verkar inte det minsta bekymra partibyråkraternas och regeringsfunktionärerna att deras stolliga inskränkningar skämmer ut detta land i hela världens ögon.)

VÅRT BESÖK PÅ PLATSEN

Hade vi anlänt bara en dag senare så hade de inte låtit oss ens komma i närheten av Sjtjedrino. Men vi kom inte för sent. Däremot var Pjatkina försenad 90 minuter för sitt möte med Smirnov. Hans digitalur gick efter så mycket.

Genom att använda sig av sin slagruteanordning hade ett medium, A. Semjonov helt oberoende letat sig fram till den exakta landningsplatsen. Våra tester visade enhälligt att en miniräknare arbetade mycket snabbare - med en sekund - inuti 'zonen' än utanför denna, och Pjatkina di-

gitalur gick långsammare. Semjonov och Pjatkina fortsatte med sina tester där dagen därpå. Semjonovs ur befann sig i centrum av zonen hela tiden och gick efter två sekunder. Pjatkina ur togs över gränsen till zonen, fram och tillbaka flera gånger och befanns gå 27 sekunder efter. (Mekaniska ur påverkades ej.)

Vi fortsätter att lugnt och stilla bevaka landningsplatsen. Tyvärr har vi ännu ej fått till stånd någon analys av gräsproverna från platsen.** Våra kollegor i Moskva lovade utföra en sådan, men deras del av gräsprovet "ligger fortfarande under sängen" någonstans eller annan. Och själva har vi inte de erforderliga instrumenten.

Vi hittade den tändsticksask Pjatkina kastat mot UFOt. Den var fortfarande intakt men stickorna i den var alla uppbrända.

Björken vi fann brännmärken på står fortfarande kvar, men buskarna är torra och döda. Vi upptäckte inga spår av strålning. Den ljuspolarisering vi väntade oss där förekom ej heller. Exakt ett år senare begav vi oss till platsen igen för att testa möjligheten av ännu en kontakt, men utan framgång.

Vi upptäckte att en lösning av det dispersiva medium som framställts från jorden på landningsplatsen har den lägsta ultravågsabsorptionskoefficienten. Det var en mycket liten differens i det elektriska motståndet hos de olika jordproverna. Och vi hittade inget kalium.

Den reducerade ultravågsabsorptionskoefficienten i den dispersiva vattenlösningen av jordproverna med frekvensen 120 kHz kan antingen bero på det stora antalet mikropartiklar (mindre än 0,0008 mm i storlek) i lösningen, vilka absorberar vågorna, eller på närvaron av någon okänd komponent i lösningen, eller något slags kvarstående fält som också absorberar vågorna.

GORDON CREIGHTONS ANM.

Det återstår ytterligare fyra och en halv sidor av denna artikel, vilka vi av utrymmesskäl inte kan ta med. Dessa omhandlar emellertid helt och hållet de egendomliga experiment som utfördes av Musinskij, Semjonov och Pjatkina med deras *slagrutor*. I vår rapport om iakttagelserna och landningarna i Voronezj 1989 har vi redan påvisat den stora populariteten hos våra sovjetiska UFOloger att använda sig av slagruteutrustning. Men inte förrän nu har vi fattat den enorma tilltro till denna som man har därborta! Som säkert de flesta människor i dag inser är sökandet efter vatten eller andra substanser med hjälp av slagruta en etablerad och absolut obestridd *vetenskap* här i väst, och faktiskt i hela världen. Men överraskande nog går dessa ryssar mycket längre än så. I Sjtjedrino stod de till exempel på landningsplatsen med sina slagrutor och *ställde en serie frågor* och på basis av de svar de erhöll genom slagrutorna verkar de ha slutit sig till att följande fakta utan skuggan av minsta tvivel är etablerad sanning. (Vi undrar hur många av våra läsare som skulle vara så övertygade om att de hade fått de rätta svaren?):-

1. Maskinen som landade i Sjtjedrino var en gravitationsfarkost ("*gravitoljot*" på ryska).

2. Pjatkina hade naturligtvis inte blivit berusad av något giftigt raketbränsle.

3. UFOt var helt enkelt här under en av sina reguljära forskningsfärder.

4. Farkosten var smockfull med ytterst sofistikerade instrument.

5. UFOauterna studerar vår planets alla aspekter, dess uppbyggnad, dess flora och fauna, etc.

6. UFOt användes inte i något militärt syfte, som till exempel studiet av försvarsanläggningar, oljeraffinaderier, kommunikationer, etc., etc.

7. UFOt kom från en plats i vår egen galax.

8. Farkosten bemannades av flera varelser.

9. Kontakten med Pjatkina hade inte på något sätt "planerats" av dem.

*Lägg märke till att ryssarna säger att Sjtjedrino-UFOt "*ändrade höjd och färdriktning nästan ögonblickligen*". (Jämför detta med det Belgiska flygvapnets rapport att ett av deras väldiga "UFO- trianglar", natten den 30/31 mars 1990, dansade runt på ett liknande sätt, där det växlade över från en hastighet av 40 km/tim till 1.800 km/tim och ändrade höjd från 3.000 m ned till mindre än 200 m - ALLT PÅ ENDAST EN SEKUND!

**Vad gäller omnämnandet av gräs- och lövprover från landningsplatsen i Sjtjedrino, finner jag att jag har en liten kvantitet torkade löv och gräs i ett kuvert bland den enorma mängd material som tillsänts oss från Ryssland detta senaste år, så kanske detta är några av dessa. Jag är emellertid inte säker eftersom det inte finns några medföljande anteckningar som säger något om detta. Under omständigheterna vet jag inte vad jag kan göra med dem, eller förväntas göra med dem. Jag känner verkligen inte till någon i detta land som är villig att analysera eller undersöka dem, eller - om så skedde - skulle lämna mig ett ärligt utlåtande om saken - G. C.

KÄLLA: Flying Saucer Review
Vol. 36, No. 1 (March Quarter, 1991)
Översättning: Sören

BRASILIANARE BESÖKTE FRÄMMANDE VÄRLD

Vid 17-tiden den 4 december 1949 närmade sig Mario Restier, boende i staden Barra Mansa, Rio de Janeiro sin fars lantegendom i Volta Redonda, då han fick syn på ett diskusformat föremål som flög över en trädunge och sedan landade 10 eller 15 m från vägen. Överraskningen övergick i stark skräck, då en röst sade åt honom:

-Var inte rädd... Vill du veta vad det är frågan om? Vi vet att du tror på oss.

Då han närmade sig öppnades en dörr och två besättningsmedlemmar, ca 1,65 m långa kom ut ur farkosten. Dessa vinkade vänligt åt honom, som om de bad honom komma ombord. De var iklädda

ett slags romersk toga och bar på huvudet en rund mössa eller hjälm. Den första fråga Mario ställde var om de trodde på Gud, på vilken de svarade:

-Det finns endast en Gud.

Redan mycket modigare gick nu den unge mannen in i UFOt och ledsagades genom en korridor in i ett rum där han såg paneler som var fulla med bildskärmar, teckningar och knappar. När man tryckte på en av dessa knappar visades på de lysande och fosforescerande tavlorna schematiska bilder som förklarade skeppets rörelser i rymden. Man erbjöd honom en resa i rymden, och Restier svarade att han gärna ville vara med om en sådan, under förutsättning att han fördes tillbaka helskinnad och frisk. Efter denna överenskommelse lade de honom - påklädd som han var - i ett slags urna eller badkar, som var fyllt med en vätska av något slag, vars syfte - enligt vad man förklarade för honom - var att upphäva obehagen vid den stora accelerationen och vilken samtidigt tillförde kroppen näring. Endast ögonen och näsan lämnades bara.

Då han hörde manskapet säga att man skulle starta, tyckte han det var lika bra att sova.

När han sedan vaknade, sade man honom att resans mål hade nåtts. Man lyfte sedan upp honom ur urnan och förde in honom i ett angränsande rum, där hans genomdränkta kläder och våta kropp torkade som genom ett mirakel. Man överräckte en klädnad av samma slag som den de själva bar, vilken var mycket bekväm; han fick även skor att ta på sig.

Då han tittade ut genom en av hyttgluggarna, såg han att de närmade sig ett slags rymdhamn, där rymdskepp av samma slag som det han färdades i startade och landade. Då han vände sig om mot sina reskamrater, fylldes han av skräck, ty dessa satt i en soffa med huvudena och kropparna framtåböjda, utan minsta rörelse, helt livlösa som om de vore dockor.

I detta ögonblick öppnades dörren och en grupp personer hälsade honom välkommen med ett leende. De sade följande på portugisiska:

-Vi fröjdar oss åt din ankomst..., detta är den tredje..., vi står till ditt förfogande.

De var alla mycket storvuxna, några av dem nådde 2 m i längd, och alla utstrålade hälsa, gott humör och lycka.

De tog honom med sig på besök i fabriker och andra företag. De gick till fots på gatorna, men under promenaden såg han också människor som gick i luften 10 m upp. Flera farkoster svävade också över gatorna. De gick in i en byggnad i vilken ett rum var tillägnat Jorden. Det var ett slags museum. De tryckte på några knappar och projicerade på en väggskärm bilder på jordmänniskor, deras karaktärer, deras böjelser för äregirighet och våldsdåd, deras utvecklingsgrad. Man sade honom att för miljarder år sedan befann sig jordens bana i närheten av deras planet. På

grund av förbipasserandet av en enorm himlakropp införlivades Jorden i ett annat system. De upplyste honom också om att deras värld befinner sig i närheten av stjärnbilden Orion, samt att ryska astronomer redan lokaliserat den.(!)

Staden var helt övertäckt av gigantiska, genomskinliga kupoler genom vilka man kunde se en blå himmel. Han såg ingen sol, men det rädde ett diffust ljus som verkade naturligt. Födan efterlämnar inga avfallsprodukter och den genomsnittliga levnadsåldern hos dessa människor är 300 jordår.

Efter en tid, som för honom verkade vara ca 6-8 timmar, längtade han tillbaka till Jorden, och som om de uppfattade hans tankar, sade hans guide: -Vi vet att du måste återvända till din egen värld.

De förde honom ombord på ett skepp av samma slag som det som hade fört honom till deras värld, och återfärden var en upprepning av den tidigare: Han lade sig i badkaret, sov, vaknade och torkade tillsammans med klädnaden. Därefter tog han på sig sina egna kläder, varefter farkosten landade och släppte av honom i närheten av den plats där de hämtat upp honom.

Då han anlände till sin fars egen dom, frågade denne varför han varit borta så länge utan att höra av sig och genom detta förfarande orsakat sina anhöriga stor sorg. Först då konstaterade Mario Restier att man skrev den 14/4/1950.

Han hade varit borta från Jorden i 5 månader, men efter hans egna beräkningar hade det endast förflutit högst 3 dagar.

KÄLLA: Vierzig Begegnungen mit Außerirdischen in Brasilien, av Walter K. Bühler

... .. Ombordtagning i Mongoliet

En tidning i Ulan Bator har påstått att en sexårig flicka blivit bortförd av en rymdfarkost. Flickan hade varit försvunnen i två timmar. Vid återfinnandet var hon mycket rädd och blödde näsblod.

Hon berättade att konstiga varelser utan näsor, med små öron och stora munnar med våld förde in henne i en cylinderformad apparat. De bjöd på godsaker, kex samt te, varefter de tog av henne skorna, mätte fötterna och flög därifrån.

Vittnen till det oväntade försvinnandet var några barn och någon vuxen. De intygade att fem minuter innan flickan kom tillbaka hördes ett dån på avstånd och de kunde känna en stark vindstöt. Vid platsen för flickans återfinnande fanns främmande cylindriska spår med en diameter av 20 cm.

Fastän flickan inte visste vilket språk de konstiga, svartklädda varelserna talade, kommer hon ihåg att de lovade att

återkomma innan herdarna byter lägerplats.

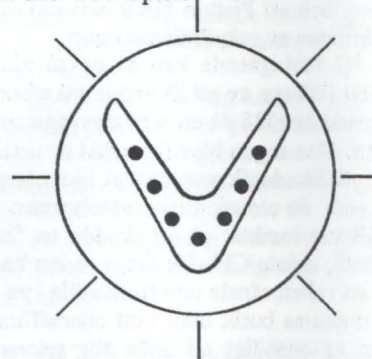
KÄLLA: SAF Bulletin 2-1991

UFO över norska Masfjorden

Tidningen Nordhordland meddelade den 3 mars att ett lysande fenomen observerats i de yttre delarna av Masfjorden fredagen den 1 mars. Flera namngivna observatörer såg ett lysande klot med ett V-format tecken röra sig från väster mot öster i loppet av 10-15 minuter. Detta var kl 08.00 på morgonen, över Risnes som ligger ca 10 km nordväst om inloppet till Masfjorden.

Även torsdagen den 28 februari såg två kvinnor samma fenomen vid 08.30-tiden, som stod stilla ganska länge innan det försvann bakom ett fjäll i närheten.

Samtliga observatörer är helt säkra på att det inte var frågan om vare sig flygplan eller helikopter.

KÄLLA: UFO Nr.1-1991

UFO-landning i Argentina

Vid 18.30-tiden den 18 mars 1950 såg en ranchägare i Lago Argentino, Santa Cruz, vid namn Wilfredo H. Arévalo hur ett UFO gick ned och landade medan ett annat svävade ovanför. Han gick fram tills han befann sig ca 150 m från den landade, skivformade farkosten, vilken avgav en grönblå ånga och "en intensiv lukt som från brinnande bensin", och som verkade vara tillverkad av en fosforescerande, aluminiumliknande metall. Ovanför skivan fanns en stor platt sektion som roterade "som en grammofonskiva". I skivans centrum fanns en kabin av genomskinligt, glasliknande material genom vilken han kunde se "fyra storvuxna, välbyggda män iklädda dräkter av ett cellofanliknande material". Dessa var sysselsatta med att manipulera olika instrument som fanns i kabinen. Vad som frapperade vittnet var dessa varelser mycket bleka ansiktsfärg.

Då de fick syn på Arévalo, riktade de en strålkastare mot honom. Därefter lystes farkosten upp av ett blåaktigt sken, samtidigt som den utströmmande "ångan" ökade och omväxlande röda och gröna flammor sköt ut ur dess undersida. Farkosten höjde sig sedan med ett svagt brummande

fortsättning på sid. 10

Landet Runt

UFO ÖVER ORREFORS?

Fredagen den 9/11, söndagen den 11/11, måndagen den 12/11 samt tisdagen den 13/11 -90 sågs ett luftfenomen, s.k. UFO i Orrefors.

Två personer som bilade mellan Nybros och Orrefors observerade ett stort gult ljus på himlen, som kom rakt emot dem. Sedan vände det åt höger. Rymdskeppet var äggformat med en grön lampa över och en röd lampa under och var ljudlöst.

Gunnar Schelin

Östra Småland den 18 januari 1991

EGENDOMLIGT FÖREMÅL SYNTES ÖVER SLÄTTA

13 december 1990.

-Var det bara jag som såg det egendomliga flygande föremålet över Falun strax efter kl 11 på torsdagförmiddagen?

Det undrar Kenneth Disby, som knappt trodde sina ögon när han från sin bostad i Slätta fick se ett klarrött, rektangulärt föremål komma flygande horisontellt i öst-västlig riktning.

-Det såg ut ungefär som en korg till en luftballong, men var lite högre. Men det fanns ingen ballong, och dessutom flög det mycket snabbare än jag föreställer mig att en ballong någonsin skulle kunna göra, säger han.

När han upptäckte det kom det över skogen vid Lövberget och försvann sedan ner över centrala staden inom loppet av ungefär en minut, säger Kenneth som uppskattar höjden till ca 300 meter.

Dala-Demokraten den 15 december 1990

TEFAT I ÄPPELBO

28 december 1990.

Ett s.k. flygande tefat sågs natten till fredagen över Äppelbo. En fru vaknade mitt i natten av att hon var törstig, klockan var exakt 02.44 observerade hon.

Hon gick upp, drack vatten och tittade ut genom fönstret. Då fick hon se ett föremål som svävade över trädtopparna i riktning västerut just över hyresbostäderna i Ovanheden. Föremålet var runt och liknade ett tefat, var upplyst inifrån och omgavs av ett blåvitt sken. Det hade tre fötter eller landningsställ och damen uppskattar storleken till 20 meter i diameter.

Föremålet rörde sig sakta i riktning västerut och försvann bakom trädgruppen i närheten av skidstugan. Damen blev så rädd av upplevelsen att hon sedan inte kunde sova. Hon såg för sex år sedan ett ljusfenomen över Hunflen men det här var av en helt annan karaktär.

Falu-Kuriren den 29 december 1990

HIMLAFENOMEN HAR SETTS ÄVEN I ASKERYD

21 december 1990.

Eksjö.

En kvinna i Askeryd rapporterar att hon också sett fenomen på himlen fredagkvällen före jul. Vi har tidigare skrivit om en bodaforsdams iakttagelser denna kväll.

-Det var som damen från Bodafors beskriver, säger hon.

-Man skulle kunna beskriva det som guldarnar som rörde sig i rymden. Ett tag trodde jag det var ett fyrverkeri.

-Det strålade på ett mystiskt sätt och jag kunde se detta fenomen länge, berättar vår läsare i Askeryd som varje kväll brukar iaktta himlen.

En man i Åseda, Håkan Fenander, som bedriver forskning omkring rymdföreteelser, har med intresse tagit del av iakttagelserna.

(Naturfenomen? Ovanligt norrsken?, Sören)

Smålandstidningen den 10 januari 1991

LJUSFENOMEN SÅGS I EDSBYN

Något som liknade en raket med orange flammor for över vägen.

Detta ljusfenomen upptäckte bland andra Lars-Göran Olsson vid Stenkullen väster om Edsbyn häromdagen.

Tingesten for snabbt över vägen några meter från bilen. Han undrar om någon mer såg det han såg och vad det kan vara.

Endast några sekunder kunde han observera det underliga ljuset, när det passerade vägen.

Ljusnan den 30 januari 1991

UFO ÖVER LERAN?

24 mars 1991.

Morgårdshammar.

Två personer såg ett större ljusfenomen över sjön Leran i söndags kväll.

Ett UFO?

Vid 19-tiden på kvällen färdades mannen genom Gubbo utanför Morgårdshammar.

Plötsligt steg en större ljusbåge upp framför bilen.

Ljusbågen liknade en balk och stod stilla en stund. Männen stannade bilen.

Då försvann fenomenet.

-Kanske observerades det i 20 sekunder, berättar en av männen. Vi såg det i rakt sydlig riktning över Leran.

Föremålet hade en röd lampa i ena änden och männen försökte senare följa det med bilen.

Utan att lyckas.

-Jag har aldrig sett något liknande, bara läst om det, säger mannen. Kan inte se någon naturlig förklaring heller.

-Det hördes inget ljud så flyg är utslutet, säger han. Iakttagelsen är annars väldigt vanlig.

Men rapporterna under det senaste året har varit sällsynta.

Men han är intresserad av att fler hör av sig som sett något i trakterna vid 19-tiden i söndags kväll.

Patrik Qvicker

Dala-Demokraten den 26 mars 1991

MYSTISKA MISSILER PÅ VIDEO

12 maj 1991

Vad var det för föremål som med hög hastighet passerade över Sundsvall på söndagen? Tom Joneström, professionell videofilmare från Sundsvall, fångade vid 14-tiden två avlånga föremål som mycket snabbt och på rak kurs korsade himlen.

På den korta filmsekvensen syntes tydligt två robotliknande föremål, det ena med något som liknade en fena längst bak. De båda föremålen rörde sig parallellt på rak kurs och försvann en kort stund bakom en svensk flagga i filmens mitt.

Inget ljud hördes.

-Jag var ute för att ta några sekvenser till en videofilm jag arbetar med, berättar Tom Joneström för DN.

-Och det var ren tur att jag fick se föremålen. Jag såg dem aldrig under själva filmningen utan det var först sedan jag körde filmen i slow motion som jag upptäckte dem.

-Jag vet inte vad det är som fastnat på videon men konstigt är det. Jag garanterar att jag inte har manipulerat den.

På Forsvarsstabens operationsledning kan man bara säga vad föremålen INTE var: Det var ingen militär aktivitet i området, inga flygplan.

Inte heller Midlanda flygplats hade några plan i luften vid den aktuella tidpunkten.

FOA:s expert på så kallade ljud- och ljusfenomen, Arne Gjärdman, är imponerad av filmens kvalitet:

-De två föremålen syns mycket tydligt och de liknar någon form av missiler.

I slutet av april i år var ett passagerarflygplan från Alitalia nära att träffas av en oidentifierad missil under en flygning från Milan till London. Missilen passerade mindre än 300 meter från planet.

1946 observerades flera hundra s.k. "spökraketer" över Norden och en särskild arbetsgrupp inom det svenska försvaret konstaterade efter sex månaders undersökning att föremålen var raketformade, verkligt fysiska objekt. Varifrån de kom kunde aldrig konstateras.

Clas Svahn, DN den 15 maj 1991

Ett TT-telegram som publicerades i Östgöta Correspondenten (Corren) av den 5 juni 1991 lyder:

ROBOT KAN VARA FRISBEE
STOCKHOLM (TT)

De två föremål som i mitten av maj flög över svenskt luftrum kan i själva verket vara vanliga frisbeear. Det är troligen inte missiler som kränkt det svenska luftrummet.

Det säger Arne Gjärdman, avdelningsdirektör vid Försvarets forskningsanstalt. Men han medger att han bara kan spekulera och han tror att man aldrig kommer att få reda på vad det egentligen är för föremål. Han tror att det kan röra sig om helt vanliga frisbeear.

Försvarsstaben blir färdig med sin analys på fredag och vill därför ännu inte kommentera filmen.

(Att det skall vara så svårt att ta ordet UFO i sin mun när det gäller dessa myndighetspersoner och statsanställda tjänstemän. Sören anm.) Har någon av våra läsare hört eller läst något senare om detta fall så kontakta UFO-Information!

Sammanställning: Sören

Fakta om planeten Saturnus

Avstånd från solen: 1.427 miljoner kilometer (9,5 gånger jordens avstånd)

Omloppstid runt solen: 29,46 år

Banans lutning mot jordbanans plan: 2,49°

Banans excentricitet: 0,056

Massa: 95 gånger jordens

Ekvatorradie: 60.268 km (9,4 gånger jordens)

Polradie: 54.890 km (8,6 gånger jordens)

Eftersom Saturnus inte har någon fast yta, anges radien från centrum och till det ställe i atmosfären där trycket är 1 atmosfär

Genomsnittlig täthet: 0,69 g/cm³

Rotationsperiod: 10 timmar 41 minuter

Magnetisk fältstyrka: 0,18-0,84 gauss (0,8-1,2 gånger jordens)

Saturnus har 18 kända månar (i ordning från planeten och utåt): Den nyupptäckta, ännu ej namngivna 1981 S 13, Atlas, Prometheus, Pandora, Epimetheus, Janus, Mimas, Enceladus, Tethys, Telesto, Calypso, Dione, Helene, Rhea, Titan, Hyperion, Iapetus och Phoebe. Planeten är dessutom omgiven av ett mycket omfattande ringsystem.

Titan är solsystemets näst största måne (endast Jupitermånen Ganymedes är lite större). Titan är också större än planeterna Merkurius och Pluto. Dessutom är Titan och Neptunusmånen Triton de enda månarna i solsystemet som har atmosfär. Titans atmosfär är omfattande och mycket tät medan Triton har en mycket tunn sådan. Hämtat ur SAF Bulletin nr.1 1991

Exotisk UFO-modell över Gistad

Observationsort: Gistad (nordost Linköping).

Datum: En kväll i första veckan i maj.

Tidpunkt: I skymningen.

Antal vittnen: 1.

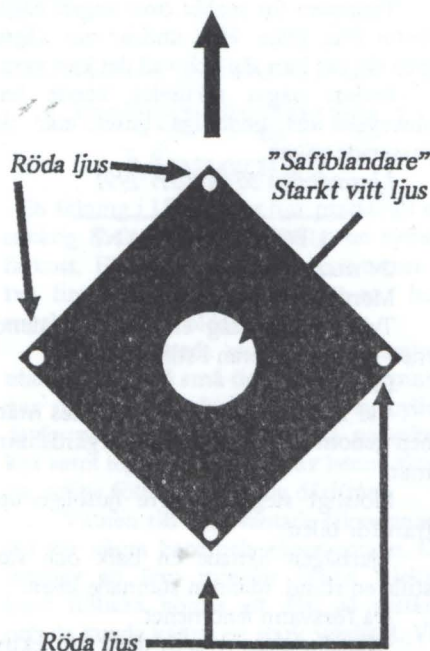
Vittnet, en lantbrukare i 60-årsåldern, kom just ut ur ladugården då han fick se något på himlen ovanför sig. Det kom från syd och verkade röra sig på relativt låg höjd och förhållandevis långsamt. Han observerade det väl i ungefär 20-30 sekunder när det färdades mot norr och försvann över horisonten.

Han beskrev föremålet som en fyrkant med ett av hörnen i färdriktningen. I varje hörn fanns ett rött ljus av något slag och i centrum roterade något som han liknade vid en "saftblandare". Denna utsände ett mycket skarpt vitt ljus som gjorde det svårt att studera den i detalj.

Föremålet avgav inget ljud förutom ett svagt "susande". Detta var mycket svårt att beskriva då vittnet aldrig tidigare hört något liknande.

Vittnet känner väl till alla de typer av flygplan som brukar passera över trakten och är helt säker på att detta ej var något sådant. Först funderade han på om det kunde vara någon hemlig prototyp som militären testade, men efterhand har tankarna vandrat iväg mot möjligheten av att det kunde röra sig om något utomjordiskt.

Intervju: Kent Nilsson
Bearbetning: Sören

Red:s anm. Vad som är extra intressant med detta fall är att ett praktiskt taget identiskt föremål observerades i Eupen, Belgien på kvällen den 1 december 1989. Rapporten (+ skiss) finns att läsa i Inforespace no.79, nov. 1990. Vi hoppas kunna återkomma till denna.

fortsättning från sid.11 Besök från rymden? kommer de! Nu får jag bekräftelse på vad jag vetat i många år, att vi inte är ensamma i universum...Hon är alldeles övertygad om att de här stora farkosterna kommer från andra planeter med långt framskriden utveckling.

Den närmaste tiden efter händelsen hade Kicki samma känsla som väninnan, att detta var något man inte skulle prata om. Hon fortsatte att läsa UFO-litteratur men var väldigt okoncentrerad. Intresset för det övernaturliga hade liksom svalnat och det tog tid innan hon gick ut på balkongen för att studera stjärnhimlen igen.

-Kanske beror det på att jag nu vet att "de" finns...Efter en tid var allt som vanligt igen och den stora händelsen långt borta - fast jag vet ju att det har hänt. Nu skulle jag vilja se en riktig UFO-landning, säger Kicki och skrattar.

Men hon frågar sig också gång på gång: Vad vill de? Är de ute efter våra naturtillgångar eller vill de bara hälsa på? Kanske vill de undersöka hur långt vi har kommit i vår utveckling? Detta är frågor som vetenskapen borde försöka ge oss ett svar på, tycker de båda kvinnorna, som rapporterat om sin närkontakt till experter på området.

-Skönt att vi var två som upplevde det här fenomenet samtidigt, säger de. En ensam person, som får se något liknande, kanske aldrig berättar det för någon. Upplevelsen är så stor och genomgripande så det faktiskt finns risk att den personen börjar tvivla på sig själv...

Nils Norlén

HEMMETS JOURNAL 12-1991

/// // // //

forts. från sid. 8 UFO-Landning i Argentina och båda maskinerna försvann över chilenska gränsen, efterlämnande blåa rök-slingor.

Vid en undersökning av området dagen därpå fann Arévalo och hans gauchos att gräset på platsen där den landade farkosten hade stått var svårt bränt. Argentinas flygvapen underrättades och likaså tidningen La Razón, som senare publicerade namnen på andra personer som hade observerat liknande farkoster i samma område vid ungefär samma tid.

KÄLLA: The Humanoids, av Charles Bowen

Har du haft
någon UFO-upplevelse?
Kontakta UFO-
Information!
Ring
Tel. 013-171790
Postadress
Box 9109
580 09 Linköping

Besök från rymden?

Sedan lång tid tillbaka har Anita Pettersson, 45 och Christina Carlsson, 38, varit intresserade av stjärnhimlen och allt som rör sig över den. De har vakat i stjärnklara nätter och spanat efter lysande föremål. Och en natt i augusti förra året hände det: Anita och Kicki - som Christina ofta kallas - fick en verklig närkontakt med ett UFO..!

Upplevelsen var så stark och liknade inget de tidigare varit med om. Ja, under den första tiden var det nära att de förträngde det som hänt ur sina medvetanden.

-Det går inte riktigt att med ord beskriva den här upplevelsen; den var liksom för stor på något sätt, säger de. Det kändes som att få en hälsning från något vi hittills bara anat. Nu vet vi att det finns liv i rymden och det känns tryggt.

Av deras berättelse att döma upplevde de händelsen på olika sätt. Anita tyckte att den var skrämmande och vill inte ha flera kontakter av liknande slag. Kicki säger däremot, att hon tyckte det var helt fascinerande och hon vill gärna få nya kontakter med detta okända.

VÄNNER SEDAN MÅNGA ÅR

De båda väninnorna har känt varann länge; kanske var det deras gemensamma intresse som förde dem samman. Under flera år bodde de grannar i Hultsfred och har fortsatt att hålla kontakten sedan Anita flyttade till Södertälje för elva år sedan och Kicki bosatte sig i Göteborg. I början av augusti förra året träffades de under en vecka för att umgås och ha det trevligt.

Det givna samtalsämnet var förstas UFO och annat utforskat. Under årens lopp har Anita och Kicki tillbringat många nätter utomhus för att studera himlavalvet, men de har aldrig fått någon som helst kontakt med ett UFO förrän den där natten i augusti.

Anita förstår inte själv riktigt varifrån hon fått sitt stora intresse för sådant som ligger bortom det vardagliga. Kanske är det resultatet av arv och miljö?

-Jag är född och uppväxt i Vimmerby. Föräldrarna lärde mej att människan inte lever av bröd allenast, som det står i Bibeln, att det finns en verklighet "bortom" som vi i sällsamma ögonblick får små glimtar av. Av detta har jag haft mycken glädje i livet. Det har också gjort mej känslig på det - hon tvekar lite på orden - andliga planet. Jag försöker att inte ha några förutfattade meningar och är öppen för intryck. Kanske har personer med sådan läggning lättare att få upplevelser av det här slaget, tror Anita.

Det som de båda kvinnorna har att berätta är inte bara en fantastisk observation av ett ljussprakande flygande föremål. De upplevde också något oförklarligt rent känslomässigt, en slags blockering, som gjorde att de förträngde vad de upp-

levt och inte talade om det med någon förrän efter två dygn - inte ens med varandra...

"ÅH GUD, NU KOMMER DOM!"

Vädret var vackert den här lördagkvällen i början av augusti. Fortfarande fanns sommarvärmen kvar i luften. De var på besök i ett hus vid golfbanan i Södertälje och befann sig ute på altanen för att spana mot rymden. Utrustningen bestod av en handlampa med stark strålkastare och en kikare.

-Vi låg där på ett par solstolar och kopplade av, hade det rätt skönt. Mörkret tätnade allt mer och stjärnbilderna framträdde så tydligt som de bara gör i augusti månad. Det var månljust och vi såg satelliterna glida fram som små ljusbollar i sina banor. Ibland pekade vi på dem genom att lysa med handlampan. Ett och annat stjärnfall förekom. Trafiken på Strängnäs-vägen i närheten avtog allt eftersom timmarna led. Allt var tyst och underbart. Kicki ifrågasätter om alla dessa "vandrande stjärnor" verkligen var satelliter. Varje natt den här veckan hede de sett minst femton stycken. En sådan aktivitet av lysande föremål på himlavalvet har inte förekommit senare, anser hon.

-Vi hade legat ute på altanen i flera timmar och steg upp ur stolarna för att gå in i huset och få i oss något värmande. Då kastade jag en blick utåt golfbanan och fick se ett strålände, starkt ljus närma sig på låg höjd, uppskattningsvis 10-15 m över marken. Avståndet var några hundra meter, berättar Anita.

-Kicki! ropade jag, vad är det där?

-Åh Gud, nu kommer dom - utomjordingarna! ropade hon.

-Vi stod alldeles stilla och bara tittade. Det såg ut som ett jättestort tornebloss. Men när föremålet i sakta fart närmade sig huset blev jag rädd och öppnade altandörren för att väcka min sambo, som låg och sov. Ändå blev jag bara stående där i dörröppningen, liksom förhådd, och stirrade på det starka ljuset, som ljudlöst och sakta kom närmare.

-När det lysande föremålet var nästan framme vid huset ville Kicki lysa med lampan för att visa var vi fanns. Nej, nej, lys inte! skrek jag, rädd att det då skulle landa. Plötsligt ändrades scenen; föremålet började blinka med några röda lampor baktill och jag kände mej lugnad. Det är bara ett flygplan - bara ett flygplan, malde det i mina tankar, tankar som jag inte längre hade riktigt kontroll över. Bara ett flygplan...

I detta ögonblick vände sig föremålet på sidan för att kunna passera mellan huset och de stora träden i närheten. Först såg de båda kvinnorna på altanen hur stort det egentligen var, kanske 15-20 meter tvärs över. Och formen? Lite svårt att ange exakt, tycker de, men triangelformat

som ett Viggenplan och spetsigt baktill, är det närmaste de kan komma. Allt gick ju relativt snabbt. Framtill strålade föremålet av vitt ljus och baktill blinkade de röda lamporna.

Kicki, som stod närmast, såg tydligt föremålets undersida, som var brunaktig och randig. Hon liknar den vid ett dansbanegolv. Det tycktes också vara någon form av förhöjningar under själva "flygkroppen", liksom halva bollar. Avståndet från altanen till det gigantiska föremålet kan inte ha varit mer än ca tio meter.

FÖRSVANN LJUDLÖST

Innan det nådde fram till den tätare skogen bakom huset vinklade det snett upp och försvann på ett par sekunder. De båda kvinnorna stod som förlamade en stund. Vad hade de varit med om? Under den tid föremålet svävade över fältet och förbi huset försvann tid och rum, så de har svårt att bestämt säga hur länge de såg det. Men inte en vindpust, inte ett ljud och ingen doft lämnade det efter sig! I upphetsningen glömde de också bort att undersöka marken det flugit över.

Det här är den mest fascinerande upplevelse vi någonsin varit med om. Overkligt som en dröm var det, men fantastiskt. Nu har vi fått bekräftat att vi inte är ensamma i universum, säger de båda kvinnorna så här ett halvår efteråt.

KUNDE INTE PRATA OM DET

Men omedelbart efter händelsen var båda så påverkade att de anser sig ha reagerat "konstigt". De var helt blockerade och undvek att prata om sin upplevelse.

-I vanliga fall är jag en livlig och pratsam människa, som borde ha ringt runt till vänner och släktingar, skattat och berättat om sensationen, säger Anita. Men den här gången talade jag inte med någon, inte ens med Kicki. Det dröjde flera dagar innan vi började diskutera vad som hänt, så stor var upplevelsen. Det lik-som läste sig och kändes som att det här ska vi inte prata om...

-Det måste vara samma känsla vi hade inför detta fenomen som när djupt troende människor möter Gud! Precis som att man från den här farkosten ville ge oss en hälsning: Vi finns..!

-Men, tillägger Anita: jag erkänner att jag blev väldigt rädd. så rädd att jag blev "botad" från min önskan om ytterligare närkontakt. Fast intresset för de här frågorna har jag naturligtvis fortfarande kvar. Och nu känner jag att jag vill berätta om det.

De båda väninnorna ger i stort sett samstämmiga uppgifter om vad de såg, och om den underliga blockeringen efteråt. Men på det mentala planet upplevde de händelsen på olika sätt. Medan Anita blev skrämmd uppger Kicki att hon inte blev det minsta rädd.

-Min tanke var hela tiden: äntligen fortsättning på sid. 10

85

ARIK VET FÖR UFO-FORSKNIN

BOX 11027

600 11 NORRKÖPING

B- Föreningsbrev

 Porto
Betalt

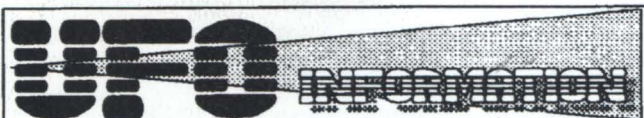
Avs. UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping

STÖD UFO-INFORMATION MED ATT BESTÄLLA NÅGRA AV FÖLJANDE ARTIKLAR:

KLISTERMÄRKE	1 Kr/st
UFO-INF PROVEX	20 Kr/st
FYRFÄRGSPOSTER	20 Kr/st
HANDLINGSPROGRAM	30 Kr/st
JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR	35 Kr/st
T-SHIRT STORLEK S, M, L, XL Vit med rött emblem	70 Kr/st
ENSTAKA ÄLDRE EXEMPLAR AV UFO-INF	10-50 Kr/st
RAPPORTFORMULÄR (GRATIS) ANGE ANTAL	

 REKVIRERA GENOM ATT ANGE ARTIKEL OCH BELOPP PÅ ETT INBETALNINGSKORT
SOM MÄRKES MED POSTGIRONUMMER "429 78 45-2 UFO-INFORMATION"

GLÖM EJ ERT NAMN OCH ER ADRESS

 Här finns ledig annonsplats för er förening eller för er klubb. Skicka in
ett färdigt manus eller be oss göra ett förslag.

BOX 9109, 580 09 LINKÖPING SVERIGE

Vill du veta mer om UFO-fenomenet ??

Beställ provex av UFO-Information 20 Kr.

Namn

Adress

Stad

Postnr

SAF-BULLETIN

 Tidning för medlemmar
i SOLNA ASTRONOMISKA
FÖRENING. Innehåller
artiklar om astronomi,
radio, mystik, ufo,
parapsykologi, arkeo-
logi, forntid mm.
Medlemskap/år 150:-.
Junior+pensionär 100:-.
Beställ provex. Kr 20:-
Postgiro 47 55 22 - 9.

 Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA